

Hier de informatie over deze monoloog.

Hoe het **eenvoudige** decor er uit dient te zien. En nog enkele eventuele andere bijzonderheden.

Tevens het begin van de monoloog en nog een stukje tekst wat verderop.

Dit om je een indruk te geven hoe een manuscript in elkaar steekt en je te laten lezen hoe eigentijds en met hoeveel humor deze monoloog is geschreven.

Peter vd Bijllaardt

Monoloog voor 1 dame

(1 heer kan natuurlijk ook deze monoloog spelen – gewoon de tekst een tikkeltje aanpassen...)

Anneke op safari...

door

© **Peter van den Bijllaardt**

Lommerbaan 77

2728 JB Zoetermeer

Zijn er nog vragen?... Tel. 079 – 888 67 45

toneel42@casema.nl

Mijn site:

<http://home.casema.nl/toneel42>

Hierop staan alle samenvattingen van mijn toneelstukken, eenakters, sketches en hoorspelen

Omni-Chat - groep

<http://groups.omni-chat.com/TONEELSTUKKEN%20en%20SKETCHES>

Hierop staan eveneens alle samenvattingen, maar ook nog de foto's van alle groepen die mijn toneelstukken en sketches hebben gespeeld.

Anneke heeft een safarireis naar Afrika gewonnen. Ze is een vrolijke meid. Een beetje slordig in haar kleding en gedrag. Haar humor is van een behoorlijk hoog gehalte. De monoloog is pittig van aard, af en toe zelfs een beetje cynisch.

Tijdens haar monoloog laat ze af en toe een aanstekelijk lachje horen. Ze mag uiteraard zelf bepalen wanneer ze dit doet. Ook mag ze aan het eind van haar zinnen veelvuldig het stopwoordje: **joh...** gebruiken.

Ze houdt beslist niet van het doodschieten van dieren.

KLEDING:

Een kaki tropenpak. Kort broek. Haar ene kous zit op haar kuit, de ander is helemaal tot haar enkel gezakt. Ze heeft halfhoge wandelschoenen aan en op haar hoofd heeft ze een tropenhelm, of een safarihoed met een brede band van roofdierenprint.

TONEEL:

Hoeft niets bijzonders te zijn. Men kan links en rechts wat tropische planten neerzetten.

Anneke staat midden op het toneel. Ze heeft het zichtbaar ontzettend warm en wappert zichzelf zo nu en dan met een (Afrika) folder koelte toe. Een felgekleurde fototas hangt om haar schouder, een even fel gekleurde rugtas staan bij haar voeten.

Begintekst... Nog een stukje tekst...

Anneke: Tjonge jonge wat is 't hier heet zeg. *[puft overdreven lang en wijst zichzelf aan]* Ik heb 'm gewonnen. *[grote grijns]* 'n Safari in Afrika. Lachen hoor! Ik wat winnen, ik win nóóit wat. Ja, 'n setje balpennen bij de bingo. Had ik ineens een gekke bui en heb ik 'n slagzin ingestuurd. Te gek joh. Ik zag 'm ineens staan. In zo'n roddelblad. Ja, bij de kapper hoor, want ik koop die rommel zelf nooit. *[ellebooggebaar]* Ben je gek zeg. Dure bladen hoor. En elke week staat er hetzelfde in. Ik zat dus daar bij die kapper zo'n blad in te bladeren en inene zag 'm staan. Ik dacht gelijk: ja hoor weer zo'n slagzin. Daar trapt toch zeker niemand in. Die worden alleen maar gewonnen door neefjes en nichtjes van de redactie van zo'n blad. Maar toen zag ik dat ie met Afrika te maken had. En Afrika... *[weeïge blik, diepe zucht]* Met Afrika

heb ik iets. Ik weet niet wat, maar sinds ik Out of Africa heb gezien. Met die lekkere knul van een Robert Redford in de hoofdrol was ik verkocht. O, dat vind ik toch zo'n heerlijkheid. Die Robert, echt een jongen om heel zachtjes in te knijpen, er dan een lekker hapje uit te nemen en je dan helemaal laten gaan. Hij mag bepalen tot hoever. **(dit is zo'n moment dat ze haar aanstekelijke lachje laat horen!)** Maar ja, dit soort overrijpe knapen kom ik nooit tegen. Ik weet wel, die knul is niet piep meer, maar die lach van 'm hè. Zo gauw ik al die tanden van 'm zie gaat mijn onderlijf allerlei rare dingen doen. Dan is het *[wijst]* ineens een heetgebakerde bende daar beneden. En wat maakt 't uit hoe oud die jongen is, mij moet ie toch niet. Zoveel zelfkennis heb ik wel. Nou, en daarom wil ik al een hele lange tijd eens 'n keertje naar Afrika. Maar ja de centen hè... *[diepe zucht]* Ik maak kantoren schoon en dat verdient wel niet slecht, maar je houdt er geen reisjes naar Afrika aan over. En wat zag ik toen inene in dat roddelblad staan? Dat de hoofdprijs een safari in Afrika was. *[kijkt het publiek even zorgelijk aan, omdat ze vermoed dat die niet begrijpen wat ze bedoelt. Praat een tikkeltje enthousiaster]* Die slágzin dus! Als je die zou winnen was de hoofdprijs een safari in Afrika. Ik kon dus naar Afrika. Helemaal gratis en voor niks en niemendal. Nou zo'n kans laat je natuurlijk niet lopen. En die slagzin begon met... *[eigenwijs vingertje hoog de lucht in]* **Ja, Afrika is in...** En dan moest ik de rest zelf invullen. Dus ik nadenken. En dat is nou niet direct mijn sterkste punt. En het was al helemaal niet eenvoudig met al die kakelende wijven in die kapperszaak. Dus ik heb mijn vingers in m'n oren gestopt en ben gewoon mijn best gaan doen. Dénken dus. Niet eenvoudig hoor, als dat niet je dagelijkse bezigheid is. Maar ik ben 't toch gaan doen. En inéne had ik 'm. Die slagzin. Inene was ie d'r. Zomaar... helemaal uit het niks... Ik heb ingevuld: *[eigenwijs driftig bewegend vingertje hoog de lucht in]* **Ja, Afrika is in... want zonder Afrika heeft het geen zin.** *[kijkt overdreven triomfantelijk de zaal in]*

Toen ik 'm had opgeschreven en 'm daar zo zag staan dacht ik... dit is 'm. *[kijkt weer triomfantelijk de zaal in en knikt heftig]* D'r was geen speld tussen te krijgen. *[beseft nu pas dat ze haar hoofd moet schudden en doet dat ook. Even heftig]* Geen spéld! Ik had gewoon de slagzin gemaakt die alle slagzinnen verder overbodig zouden maken. Maar toen kreeg ik de schrik van m'n leven. Van wanneer was dat roddelblad eigenlijk?... Ik gauw op de voorkant kijken. Ja hoor ik had nog twee dagen om 'm op te sturen. Ben gelijk een enveloppe een 'n postzegel gaan zoeken, want je moest het via de post doen.

En toen ging 't inene niet goed met me... *[kijkt zorgelijk de zaal in]* Ik begon te piekeren... En ook nog te twifelen... En te denken... *[overdreven knikkend]* Was dit nou wel de slagzin die

alle slagzinnen overbodig zouden maken? En ineens begon ik tegen mezelf te praten. Ik zei hardop: hier win jij nooit een prijs mee meid. Wat is dat nou voor 'n slappe slagzin. **Ja, Afrika is in... want zonder Afrika heeft het geen zin.** Waarom had Afrika dan geen zin? En waarom was Afrika nou zo in... En maar piekeren joh. Iedere dag. Nou ja... iedere dag?... Soms sloeg ik een dagje over, maar s' nachts werd ik er ook soms wakker van. Geen punt hoor, dan duik ik gewoon fff m'n koelkast in. Daar heb ik voor eventuele slapeloze nachten de heerlijkste dingen in staan. *[alle ingrediënten snel na elkaar uitsprekend]* Alle smaken ijs die je je maar bedenken kan, gefileerde makreel, chipolata pudding, hardgekookte eieren, gepeld en al, jonge en ouwe kaas, leverworst, gerookte zalm, chocoladepudding met slagroom, salami. Je kan 't zo gek niet opnoemen of ik heb 't in mijn koelkast staan. En ik kan het hebben... *[slaat zichzelf enkele malen hard op de maag]* Ik kom geen grammetje aan, ík!

Nog een stukje tekst...

En toen inene was ze d'r. M'n gids. Zo stevige bonkige kerel van een vrouw met van die schouders die Anton Geesink ook had. Ja, vroeger dan. Ik wist niet wat ik zag joh. Ik had inene geen zon meer. Dacht dat er een vrachtauto achter me was geparkeerd. Was zij 't. In een safaripak dat keurig om al haar spieren spande. Want daar had ze er wat van hoor. Spieren. Want toen ze me een hand had gegeven dacht ik dat al mijn kootjes van m'n vinger waren gebroken. **Ik ben uw gids.** zei ze met zo'n donkere stem. En ze wist mijn naam ook. **U bent Anneke Peperdop. Wij gaan een hele leuke tijd hebben samen.** *[immiteert de stem overdreven]* **U bent Anneke Peperdop. Wij gaan een hele leuke tijd hebben samen.** En toen wilde ze me weer een hand geven, maar die heb ik maar fff genegeerd. Over haar te laat komen had ze het niet. Ik werd meteen in zo'n open jeep geduwd. Ken je die dingen? Zo'n oud kreng met van die hele kleine mini zitplaatsjes, met van die belachelijk lage rugleuninkies . En met allemaal zebrastrepen over de motorkap en de deuren. Alsof we dan ineens onzichtbaar zijn. Rij je met zo'n jeep over de hei, of hoe ze dat hier dan ook noemen. En als je dan ineens tussen een kudde zebra's rijdt hebben die beesten niks in de gaten. Zie je het voor je? Hé, zegt die ene zebra dan tegen die andere zebra, wat een rare zebra loopt daar. Die heeft geen poten joh! Die poten van die zebra zijn rond joh! Wel modérn hoor! Zoiets wil ik ook. *[heel lang haar aanstekelijke lachje laten horen]* Kan je nagaan hoe zo'n dier zich voelt, als zo'n stel moordenaars, die zich jagers noemen hun geweren op ze richt.

Ja, ik heb 't wel gezien hoor. Op de televisie. Op de...
[overdreven uitsprekend met even overdreven hoofdgebaren]
rie-jelletie-tie-vie. Dan zie je zo'n gevlekte overmaatse poes in panische angst wegrennen. Dat beest is dan helemaal uit zijn doen. Was-ie net lekker op weg naar zijn vriendin om eens lekker eh... *[kort hoofdgebaar]* Ja, wie weet hoelang dat alweer geleden was. Had zo'n vrouwtjes-gevlekt-geval net die ochtend ontmoet. Hé joh, wat doe jij hier? O, ik zit in 't zonnetje, lekker kleurtje krijgen. Goh, wat leuk hé, ik denk dat ik ook fff in 't zonnetje ga zitten. Ja, moet je doen. Hé, waarom kom je vanavond niet 'ns langs? Ja, lijkt me wel geinig, in welke boom slaap jij altijd? Ja, die ken ik wel. Goed, tot vanavond dan. Hij knapt zich bij de waterpoel wat op, legt met z'n nagels een strakke scheiding op z'n kop en loopt met een hoop gedachten, van wat hij die avond met dat zwoele vrouwtjes-geval allemaal gaat beleven, naar haar boom. Komen d'r inene van die enge jagers aanrijden. Moet-ie opeens rennen voor z'n leven, terwijl hij zijn energie hééél ergens voor wilde gebruiken.

En met een vrolijke opmerking van Anneke eindigt de monoloog...